

Dingsdag

den 23 Februarij.

FRANKFORT, den 19den Februarij.

Te Munchen zijn brieven van den 19den Januarij uit Smirna over Konstantinopel en Weenen aangekomen, volgens welke Z. M. Koning Lodewijk van Beieren den 16den Januarij Athene verlaten had, en op het stoomschip *Medea* naar Smirna was afgezeild. Na eene vaert van 30 uren kwam hoogstdezelve gelukkig en nog tijdig genoeg te Smirna aan, om den laatsten dag van den Ramazan en de verlichting van den bazar der groote handelsstad te kunnen bijwonen. Z. M. dacht den 21sten Januarij weder te Athene en in de stille week te Munchen terug te zijn. De gezondheid des Konings liet niets te wenschen over.

— Uit Smirna wordt den 21sten Januarij het volgende gemeld: «Zijne Majesteit de Koning van Beieren is eergisteren, onder den naam van den graaf van Augsburg, aan boord van het Engelsche fregat *Medea* aangekomen, en nadat hij de menkvandigheden der stad in oogenschouw genomen had, heeft hij weder vertrokken, om zich naar de kusten van Troja te begeven; van daar zal hij, na de bezigtiging van eenige eilanden van den Archipel, naar Athene wederkeeren».

De komst van den Koning heeft de bevolking van Smirna zeer verbaast. Hij is sedert ongeheugelijke tijden de eerste christelijke monarch van het beschaafde Europa, die de kusten van Azie betreden heeft.

Uit Griekenland heeft men, bij de jongste brieven, niets van belang vernomen, behalve dat de regering, doordien haar de betaling van de derde serie door de drie mogendheden, geheel tegen verwachting, bij voortdurend onthouden wordt, ter bestrijding van de loopende dienst, eene geldleening, volgens sommigen van drie, volgens anderen van vijf miljoen drachmen van de Engelsche huizen, die eene nationale bank in Griekenland zullen oprigten, tegen billijke voorwaarden op hypotheek der tijnden van het loopende jaar gecontracteerd, en een gedeelte der fondsen reeds bekomen heeft.

— De Oostenrijksche regering heeft een beambte der mijnen naar Konstantinopel gezonden, ten einde, ingevolge verlangen van de Porte, de mijnen in Turkije te onderzoeken en de middelen tot derselver best mogelijk gebruik voor te dragen. De mijnwerken zijn in het Oosten zeer verwaarloosd, ofschoon in de gebergten zoo veel van Europeesch als Turckisch edele metalen in overvloed voorhande schijnen te zijn, en tot derselver opdelving slechts geöfende handen vereischt worden.

— De jonge vorst van Sondershausen heeft onlangs regt laten wederkeren aan de klagen der landlieden over de zoo schadelijke vernieling van het wild. Eene bezending van landlieden ontmoette hem op eene wandeling; zij kenden hem niet; maar maakten, op zijne vragen, het oogmerk hunner reis naar het hof bekend: hij antwoordde, dat hij nog al invloed ten hove had en hunne belangen zou voordragen; dit aanbod namen de landlieden eerst aan, nadat hij hun, ingevolge hun verlangen, ook beloofd had, dat hij hun spoedig door daadzaken zou doen blijken, dat hunne klagen ter behoorder plaats voorgedragen waren. Dit gebeurde dan ook; terwijl binnen weinig tijd, na eenen heugtelijken, niet minder dan 1500 wilde zwijnen gedood werden.

— Dit is eene nieuwe weldaad, welke de ingezetenen van Sondershausen te beurt valt sedert het ophouden der regering van denouden vorst, die geheel door zijne hovelingen beheerscht werd.

— Het lijk van mevrouw *Letitia Bonaparte* is naar de kerk St. Maria in Via Lata te Rome overgebracht, en zal van daar naar het stadje Corneto vervoerd worden, om aldaar tot nadere beschikking bijgezet te worden.

PARIJS, den 19den Februarij.

Heden morgen, kort voor acht uur, zijn de veroordeelden *Fieschi*, *Pepin* en *Morey* uit de gevangenis van het Luxemburg gehaald en in een overdekt rijtuig naar de rechtsplaats, St. Jacobs barrière, vervoerd. Het schavot was 's nachts gezet. Het plein was opgevuld met menschen; want de agenten der overheid hadden in last ontvangen, om zoo veel volks door te laten als de rondte kon bevatten, zonder de dienst te belemmeren. Met klokkeslag van acht uur zijn de veroordeelden bij het schavot aangekomen. *Pepin*, die er bleek en vervallen uitzag, sprak eenige voor 't algemeen onverstanebare woorden, omhelste zijnen broeder *Fieschi*, kuste het crucifix. Eenige seconden later was hij niet meer. *Morey* (die althans stekelijk is gebleven) werd op het schavot gederogd.

In weerwil van zijn lichamelijke lijden, scheen hij niets van zijne geestvermogens verloren te hebben. Hij omarnde insgelijks zijnen broeder vader, maar sprak geen woord. *Fieschi*, wien de Koning kwijtschelding van de bijkomende straf der vadermoorders had believen laten, had zijne gansche geestkracht behouden. Alvorens het schavot te beklimmen, vroeg hij den scherprechter venlof, om eenige korten woorden te spreken. Hij keerde zich naar de straat van de St. Jacques voorstad, en sprak met eene doordringende stem de volgende woorden: «Mijne vrienden, ik heb de waarheid gezegd; ik sta voor God te velde; ik ben nu gelukkig; geen leugens; ik heb de waarheid gezegd.» Daartop keerde hij zich schielijk naar den priester, die hem bijstond, zeide hem vaarwel, omhelsde hem driemaal en ging vaardig de trappen van het schavot op. Tien minuten over acht was de executie afgelopen en ging de menigte rustig en stil uiteen.

— Sedert gisteren hadden *Morey* en *Pepin* geen voedsel meer genuttigd; maar *Fieschi* had als gewoonlijk gegeten. *Fieschi* en *Pepin* hadden in den laatsten tijd haat tegen elkanderen opgerat; de eerste omdat *Pepin* hem tot de misdaad vervoerd had; de tweede omdat *Fieschi* hem aangegeven had. Gisteren werd *Fieschi* bij *Pepin* toegelaten om zich met hem te verzoenen. Zij hebben toen elkanderen alles vergeven en hartstogtelijk omhelsd.

Volgens sommige dagbladen, die *Pepin* voorgestaan hebben, zou hij bij het schavot geroepen hebben: *vaart wel mijne heeren; ik sta als een slagtoffer; ik ben onschuldig...* Maar dit is, zonder nadere bevestiging, niet te gelooven, en strookt ook weinig met die voorstelling.

Volgens sommigen zou *Pepin* nog nadere ontdekkingen van het complot gedaan hebben; doch daarvan is tot dus verre niets gebleken en er wordt thans zelfs verzekerd, dat hij volstrekt niets zou geopenbaard hebben. Zeker weet men alleen, dat hij den president van het hof der prins, ingevolge zijn verlangen, gesproken heeft.

— *Fieschi* heeft door de voorspraak van den heer *Ladvoat* en zijne verdedigers verworven, dat hij van het gewone huis der ter dood veroordeelden is bevrijd geworden. Die dwang hinderde hem geweldig. «Wat riep hij, zou ik mij zelven het leven benemen; die menschen kennen mij niet; ten onrechte wantrouwen zij mij. Ik wil op het schavot sterven om tot voorbeeld te strekken; ik zal hun een sterven laten zien, zoo als zij nog nooit zagen!... Het woord van eenen Corsicaan is heilig... Vrij zou men de deuren mijner gevangenis kunnen openzetten, en als men mij morgen om tien uur bij de St. Jacobs-barrière bescheidde, zou ik er kwart voor tien zeker zijn!...

— Het proces van *Fieschi*, met zijn levensbericht, zal, zoo als hij in eenen brief aan zijnen advocaat *Patroni* heeft gemeld, uitgegeven worden door dengenen, dien de heer *Ladvoat* daartoe zal in staat stellen. Dit werk zal, met zijn portret, op verlangen van *Fieschi*, uitgegeven worden ten voordeele van *Nina Lassave*, zijne gewezen lieverde.

— De nieuwe zamenstelling van het ministerie is nog niet officieel bekend gemaakt; maar als zeker wordt opgegeven, dat de heeren *Thiers*, *Humann*, *Montalivet*, *Passij* en *Sauzet* door den Koning zijn gemagtigd, om zich drie ambtgenooten toe te voegen.

— Bij gelegenheid der jongste benoeming van kardinalen en bisschoppen, heeft de Paus in het geheime consistorie eene aanspraak gedaan, waarbij Z. H. zich zeer heeft beklagd over het lijden der kerk in Portugal en Spanje, twee rijken, die hare regten en den heiligen stoel vroeger zoo zeer eerbiedigden, en waar die regten tegenwoordig worden miskend en het gezag van den apostolischen stoel veracht.

GRAVENHAGE, den 21sten Februarij.

Eergisteren avond heeft de bekende physicus *Linsky*, voor HH. KK. HH. den Prins en de Prinses van Oranje zijne kunstverrigting n uitvoerd en de tevredenheid van Hoogstdezelven mogen wegdragen.

— Dienzelfden avond heeft er eene knisterrijke partij plaats gehad bij den baron van *Westreenen van Tielland*, staatsraad in buitengewone dienst, waarop zich, onder anderen, bevonden hebben HH. KK. HH. de Prinses van Oranje en *Frederik*, de twee oudste zonen van den Kroonprins, Z. D. H. de hertog van Saksen-Weimar, het koninkrijk, enz.

— Aanstuonden Dingsdag zal het gemaskerd bal bij den Prins van Oranje gehouden worden. Men spreekt nog van eenige

lende andere partijen, die bij aanzienlijken binnen kort zullen plaats hebben.

LEEWARDEN, den 18den Februarij.

Hetzelfde onweder, waardoor de kerk te Arum (zie ons vorig nummer) vernield werd, heeft over de geheele provincie gewoed, en hier en daar meerdere en mindere schade aangebragt. Voor het dorp Tzum was het vooral ook een angstvolle dag: des middags half 2 ure sloeg de bliksem van onderen in den toren door een glasraam, en eerst ten 2 ure ontdekte men brand in het spits, ongeveer 14 voet boven den omgang, tot aller dorpelingen hoogste ongerustheid; ieder beijverde zich ter blussching water naar boven aan te brengen, waardoor men dan ook den brand meester werd, en meende dat allen gerust uit een koudem gaan; naanwelijks zoude dit geschieden of er viel andermaal vuur van boven, en nu ontdekte men een brand van 80 voet boven den eersten brand; dadelijk snelden *Johs. J. Ferwerda*, Mr. timmerman en zijn zoon, *Fedde Fopma*, Mr. kuiper, *D. Brugsma*, Mr. bakker, en *Sijmon W. Bakker*, timmermans-knecht, in den toren op naar boven, riepen al spoedig om water, doch hadden veel moeite om in het spits op te komen door het zwaar timmerwerk van binnen in den toren, om de brand te naderen; eindelijk gelukte het *Johs. J. Ferwerda* na het nitsmijten van zijne bovenkleederen, door de gebinten door te kruipen, door welke geene der overigen hem konden volgen, en door wel aangebragte toevoer van water, is het dezen *Johs. J. Ferwerda* eindelijk gelukt hier ook volkomen den brand te blusschen met eigen levensgevaar, waarvoor de dorpelingen en de hervormde gemeente hem, vader van een talrijk huisgezin, altijd dankbaar zullen gedenken; de toren van Tzum is 230 voet hoog, als: het vierkant 100 en de spits 130.

UTRECHT den 20sten Februarij.

Onze verdienstelijke stadgenoot, de stempelsnijder *van der Kellen*, is op het gelukkige denkbeeld gekomen, om eenen gedenkpenning te vervaardigen ter nagedachtenis van onzen beroemden landgenoot, *Gysbert Karel graaf van Hogendorp*.

Op de voorzijde ziet men deszelfs borstbeeld, met het omschrift:

GIJSBERT KAREL GRAAF VAN HOGENDORP, GEB. TE
ROTTERDAM, 27. OCTOBER 1762, OVERLEDEN TE
'S HAGE, 5. AUGUSTUS 1834.

Op de keerzijde staat in eenen eikenkrans het korte, maar veel betekenende opschrift:

NOVEMBER MDCCCXIII.

Dat tijdstip was toch het luisterrijkste van het leven van *van Hogendorp*; het herinnert zijne vaderlandsliefde, zijne onwankelbare standvastigheid, zijne onvergetelijke diensten aan Nederland.

(Utr. Cour.)

OOSTHUIZEN, den 19den Februarij.

Naar men verneemt is door den storm van Donderdag den 18den dezer de Zeevangzeedijk tusschen Oosthuizen en Edam zoodanig door denzelfden geteisterd, dat op onderscheidene plaatsen de kraai des dijks tot op twee en een el, en meest over de geheele lengte des dijks de dijk tot in het wagenspoor is weggeslagen; de voorzieningen, sedert den vorigen storm van December aangewend, zijn alle weg; velen hadden hunne goederen reeds, zoo veel mogelijk, in veiligheid gebragt, de wijl ieder zich het noodlottige jaar van 1825 nog herinnerde. Het is te wenschen, dat het gouvernement zoodanige maatregelen zal bevelen, dat het oogenblikkelijke gevaar eenigzins moge worden afgewend, ter wijl men anders, indien de storm zich andermaal mogt verheffen, eene doornig te gemoet ziet.

AMSTERDAM, den 19den Februarij

Gisteren, ochtend, ten 5 ure, is alhier op den Looijersgracht, in den Timmermansgang, in den onderdom van 104 jaren, overleden de Weduwe van *M. M. Barteling*, geb. *Meijerink*, nalatende drie kinderen, en een aantal klein- en achter kleinkinderen, die zich alzooreeds tot in het vierde geslacht hebben vermenigvuldigd.

AMSTERDAM, den 21sten Februarij.

Beurs van den 20sten Februarij.

Uit Spanje zijn ook heden geene nadere tijdingen ontvangen. Men hecht te Parijs veel waarde aan de ontdekkingen, welke *Papin* doen wil en in de schorsing van de strafuitering met veel belangstelling vernomen.

De handel in publieke Effekten was heden bijna niet noemenswaardig, en alle coetsen waren door gebrek aan omzet, iets slaanwer.

Blijvende prijzen ten 4½ uur.

Holland. 2½ pCt. 55½ a 16; 5 pCt. 103½ a 1; kansbiljetten 24½; oude minicaat 96; dito nieuwe 79½ a 1; aandelen handelsmaatschappij 130½ a 1.

Spanje. Ardoins 48½ a 16; Passive 16½; deferred 24½; Fransche uitgestelde 18½.

Effecten-Societeit van 21 Februarij.

Er waren heden geene de minste tijdingen uit Spanje bekend. De handel in publieke effecten bleef gering; tot de navolgende koersen is slechts zeer weinig gedaan.

Holland. 2½ pCt. 55½ a 16; kansbiljetten 24½ a 1.

Spanje. Ardoins, kleine 48½ a 16; groote 47½ a 1; Passive 16; Deferred 24½.

Mengelwerk.

Ontslag van den Burgemeester van Amsterdam.

Met leedwezen hebben wij dezer dagen het bericht vernomen van het aangenomen ontslag van den heer van DE POLL als burgemeester van Amsterdam. Wanneer men toch overweegt de algemeene achting en liefde, welke hij in de hoofdstad genoot; wanneer men daarbij in aanmerking neemt den ijver en de vlijt, waarmede hij steeds de belangen der stad behartigde; wanneer men nagaat den moeilijken toestand, waarin hij zich, gedurende zijn bestuur, vooral wat de stedelijke finantien betreft, bevonden heeft; wanneer men, eindelijk, zijne afgeleefte en uitgebreide kennis, zijn helder doorzicht, zijne vastberadenheid, zijne standvastigheid, en vooral zijne bedaardheid en bezadigdheid, heeft kunnen beoordeelen, dan is het dubbel te betreuren, dat een zoodanig, als het ware onmisbaar persoon, als hoofd van Amstels burgerschap, is afgetreden. Dan zal niemand kunnen nalaten zijne smart te betuigen over het door den heer van DE POLL genomen besluit, om met kracht op het bekomen van zijn ontslag te blijven aandringen. Dan zal een ieder het moeten bejammeren, dat Z. M. tot dit ontslag is moeten toetreden. Doch dan zal tevens ook niemand kunnen nalaten, om den heer van DE POLL, bij zijne afrede van eene betrekking, welke hij zoo vele jaren met zoo veel lof heeft waargenomen, eene laatste openlijke hulde toe te brengen, en hem te bedanken voor de goede diensten, welke hij Amsterdam bewezen heeft, met betuiging van de innigste smart over het ontslag, dat hij gemeend heeft te moeten nemen, maar vooral over de omzaken, welke hem daartoe bewogen hebben.

En wat was de oorzaak, dat de heer van DE POLL is afgetreden?

Voor eenige jaren werd er eene, in de gevolgen, gelijk het nu blijkt, zeer noodlottige wetsbepaling daargesteld, welke den verhuurders verplichtte personele belasting voor hunne huurders te voldoen. Deze bepaling gaf aanleiding tot vele klagen en tot eene vereeniging van eigenaars, die besloten, zich aan elkander aan te sluiten en de betaling der belasting voor hunne huurders gezamenlijk te weigeren. Of zij, tot bereiking van hun doel, zich altijd van de wettigste of prijswaardigste middelen hebben bediend, staat te bezien. Hoe het zij, de hooge regering liet hen geruimen tijd in den waan, dat de voldoening der belasting niet van hen zou worden gevorderd, en dit was eene der hoofd-oorzaken van de beklaagenswaardige omstandigheden, waartoe deze wetsbepaling aanleiding gegeven heeft. In hunne verkeerde gedachten, werden de grondeigenaars bevestigd door de handelingen van het provinciaal gouvernement van Noord-Holland, dat, ter vermindering van alle botsingen, aan de grondeigenaren beloften deed, welke, omdat aan de voorwaarden, die tot ten uitvoerbrenging dier belasting wettig gesteld geworden, niet werd beantwoord, ook niet werden nagekomen. Grondeigenaren lielden de grondeigenaren niet op, zoo wel bij den Koning als bij de vertegenwoordiging, op de intrekking der gemelde wetsbepaling met den meesten ernst aan te dringen, doch hunne pogingen slaagden niet voor den jare 1835, toen er, in de tweede kamer, door den heer VAN REENEN, een voorstel gedaan werd, om de bedoelde wetsbepaling in te trekken. Terwijl de grondeigenaren nu in het verschiep konden voorzien, dat aan hunne klagen gehoor zou worden gegeven, ving de administratie e gelijkertijd aan, met de onwillige belasting-schuldigen te vervolgen. Dit beschouwen wij als een' voornamen grond der zwarigheden, welke later zijn ontstaan. Maar toch tot dien tijd toe aan de regering, en de hand niet gebonden en wettig was het ontslag, waarop een voorstel hangende was, om de onwillige schatplichtigen in het gelijk te stellen, ook als het oogenblik gelooft, om de meergemelde wetsbepaling ten uitvoer te leggen, en alzo aanleiding te geven tot het aanheffen van vele klagen, welke vermeden hadden kunnen worden, indien men vroeger aan de rigtige uitvoering der wet de hand gehouden had, evenzeer als dit op andere plaatsen des rijks had plaats gevonden? Hoe het zij, het voorstel van den heer VAN REENEN werd ingetrokken, omdat Z. Exc. de minister van finantien, in eene met gesloten deuren gehoudene vergadering der tweede kamer, verklaarde, dat het gouvernement, in de zitting van 1835 op 16, een voorstel zou doen, waarbij, onder andere veranderingen in de wet op het personeel, ook zou worden voorgedragen het artikel, waarbij bepaald wordt, dat de verhuurders der personele belasting ook voor hunne huurders zenden moeten betalen, in te trekken en door andere bepalingen te doen vervangen, welke het verband, tusschen de verschillende deelen der wet oopenende de belasting op het personeel bestaat, zouden doen behouden. Die intrekking, zeide de n.

niet reeds over het dienstjaar 1835 — 1836 toe. Kort daarna, of te gelijker tijd, werd met de inruig van het verschuldigde over de overige dienstjaren krachtig te werk gegaan, doch geenszins zonder het ontstaan van betingingen, en een wettig bestuurs opzag en waaruit voortvloeit, dat men herhaaldelijk de vertellingen der onwilligen schorste. Toen in Julij van het afgelopen jaar de stellige order gegeven werd, dat deze vervolgingen door de ambtenaren moesten worden doorgezet, werd in Julij jk. daarmede een aanvang gemaakt. Eenige weinige onwillige grondeigenaren, die de zaak tot het uiterste wilden drijven, ruiden enkelen der laagste klasse op, om hen, op den dag der eerste openbare verkoop van goederen, welke ten gevolge van hunnen ontwil, tot betaling der belasting, plaats had, te onderwerpen in het geweldadig te keer gaan der verkoop. Deze oproeping had de jammerlijke tooneelen ten gevolge, welke den 3. Julij 1835 te Amsterdam ontstaan zijn, en die de veroordeeling van de oproepers zoo wel als van hen, die oproerig zijn geweest, later hebben doen veroorzaken. Op den dag, dat die oproerige tooneelen in de hoofdstad plaats vonden, heeft men de verkoop niet voortgezet, en verzekeren ooggetuigen, dat de burgerlijke overheid zich aan pligtverzuim zou hebben schuldig gemaakt, daar men wil, dat zij de jammerlijke tooneelen, die, naar men zegt, reeds te voren waren aangekondigd, zou hebben kunnen vermijden, en dat zij ook niets heeft verrigt, om de aanstokers krachtig te beteugelen, ja zelfs op de plaats des oproers niet verschenen is. Het is intusschen altijd goed zeggen, nadat eene zaak geschied is, wat er had behoorden gedaan te zijn; moeilijker is het, altijd, op het oogenblik zelf, met eenigen goeden uitslag te handelen. (*) Ten aangevele het de vraag wat door de burgerlijke overheid verrigt is, om de treurige tooneelen, waaraan Amsterdam het schouwspel opleverde, voor te komen, en of zij wel zoo zeker konnen gezegd worden, dat die tooneelen zouden ontstaan. Het oordeel van den burgemeester van Amsterdam, den heer van de Poll, die aan Z. M. verzoekt, dat het door hem gehouden gedrag in deze omstandigheden zoude worden onderzocht, doet ons vermoeden, dat hier alle schuld aan de stedelijke overheid van Amsterdam is te wijten, en dat, in allen gevalle, zoo lang dat onderzoek niet zal zijn tot einde gebracht, met geen enkele goeden grond kan aan dezen of genen kan worden geweten. Uit dien hoofde is het jammer, dat de hooze regering niet goedgevonden heeft aan het verzoek des heeren van de Poll te voldoen. Wij weten wel, dat commissien van onderzoek niet altijd even wenschelijk zijn; wij erkennen, dat uit het onderzoek, waarop was aangedrongen, mogelijk omstandigheden zouden bekend worden, of weder opgehaald zijn, die het beter ware, om, immers voorreerst, met de vergetelheid te bedekken, doch aan den anderen kant is het even waar, dat zoodanig onderzoek als wenschelijk ware te beschouwen, nadat het openbaar ministerie, in eene openbare terechtzitting, de gelegenheid van de behandeling der zaak van de beschuldigten, wegens deelneming aan de oproerigheden, welke met den 3. Julij te betreffen gehad had, eene blaam op de stedelijke overheid geworpen had; en nadat de heer WARIN, volksvertegenwoordiger, wohnende te Amsterdam, mede in eene openbare zitting, de schuld van het gebeurde op de administratie had geworpen. Het was nu niet wel zeker, dat de heer WARIN hiermede de stedelijke overheid bedoeld had: maar het was even twijfelachtig, wie Zijn Ed. Mog. daarmede had gemeend te moeten aanduiden. Niets was alzoo natuurlijker, dan dat de heer VAN DE POLL ernstig op het bewerkstelligen van een onderzoek in deze zaak aandrong. Hij kan toch niet langer eene betrekking vervullen, wanneer men hem voortdurend pligtverzuim in dezelfde beschuldigt, terwijl hij inderdaad de man geweest is, die de oproerige tooneelen, waaraan Amsterdam de treurtooneelen niet reeds veel vroeger, bij de eerste pogingen tot den verkoop van de goederen der onwilligen, waren ontstaan.

Na de in Julij jk. plaats gehad hebbende oproerigheden, en bij den aanvang der regtmatige vervolgingen tegen hen, die zich daaraan hadden schuldig gemaakt, beijverden zich de overige onwillige grondeigenaren het door hen verschuldigde onverschuldigd te voldoen. Op het einde des jaars 1835 had de intrekking der wetsbepaling, welke zoo vele onaangenaamheden heeft berokkend, plaats; doch stilzwijgend was niet worden verbijsgegaan, dat die intrekking door sommige afgewaardigden onraadzaam werd geoordeeld, omdat zij meenden, dat het den schijn had alsof men den onwilligen thans getuig gaf. Niettemin werd de wet met eene gróote meerderheid van stemmen aangenomen; eene wet, welke, ware zij vroeger tot stand gekomen, en was slechts het voorstel van den heer van Reenen, in het begin des jaars reeds aangehangen, aangenomen, vele der onheilen had kunnen vermijden, waarover men zich te beklagen heeft. Zoo ziet men, dat de uitstelling der behandeling en het tusschenbrengen van sommige onderwerpen, dikwerf de vernieuwelijkste gevolgen kan na zich slepen. Wij kunnen niet nalaten te doen opmerken, dat de wet, welke aangenomen werd, geenszins de intrekking van de ongelukkige wetsbepaling van art. 24. §§ 3. en 4. in verband bracht met het stelsel der overige vrijdommen, hetwelk in de oorspronkelijke wet vervat was.

Dienvolgens had er ook geene eenige reden bestaan, waarom het voorstel van den heer van Reenen, in het begin des jaars van 1835, niet ware aangenomen. Overigens moeten wij nog opmerken, dat de heer WARIN, sprekende van de administratie, geenszins de stedelijke overheid van Amsterdam schijnt op het oog te hebben gehad. Te gelijker tijd immers, dat hij die woorden uitsprak, beslangde dat, lid zich, dat de administratie order gegeven had, om op denzelfden dag, dat de beschuldigten, wegens deelneming aan of oproeping tot de oproerigheden, op de Heerenmarkt, voor het hof van assises zouden verschijnen, nieuwa geregte-lijke verkooping van goederen, ter gelijke zake, te houden. Intusschen ver-

(*) Wij, voor ons, houden het, inmiddels, voor ontegenzeggelijk, dat de hoofdredacteur van de *Amsterdamsche Courant*, voor de stedelijke vlucht te maken, in persoon, of persoonlijk, voor de handhaving der goede orde en het verhoeden der plaats gehad hebbende oproerigheden had behooren te zorgen. Het stedelijke bestuur is geen politiebestuur.

klaarde de heer WARIN later, dat hij met de administratie den inspecteur Chateaux had bedoeld, die genoemde onstaatkundige order gegeven had, en daarvoor behoort te worden gestraft. Nu spreekt het wel van zelve, dat geen inspecteur van belastingen orders ontvangt van eenige stedelijke overheid, maar wel van vele hoogere administratie.

Om ons gevoelen zamen te trekken, meenen wij te moeten verklaren: Dat uit al het bovenstaande duidelijk blijkt, dat de oorzaken, welke tot het nemen van het ontslag, door den burgemeester van Amsterdam, den heer VAN DE POLL, hebben aanleiding gegeven, te betreuren zijn;

Dat het ieder vriend van waarheid en regt diep smarten moet, dat het Z. M. nietbehaagd heeft aan het billijke verzoek van den afgetreden burgemeester te voldoen, strekkende om eene commissie te benoemen, tot het onderzoek van het door hem gehouden gedrag bij de jammerlijke tooneelen, welke den 3. Julij 1835 te Amsterdam hebben plaats gehad;

Dat, tot zoolang als tot dergelijk onderzoek niet zal zijn overgegaan, men het niet voor bewezen kan houden, dat de stedelijke overheid zich, bij die ongelukkige voorvallen, aan pligtverzuim heeft schuldig gemaakt.

En, dat zoodanig onderzoek vooral wenschelijk ware, omdat het duidelijk behoorde te blijken, waarom men aan de door 's lands wetgeving daargestelde wettelijke bepalingen van den aanvang af niet strikt de hand heeft gehouden? Waarom, in plaats daarvan, het gewestelijk bestuur van Noord-Holland, aan onwillige belastingsschuldigen, heeft gegeven heeft, dat aan hunne vorderingen zou worden voldaan? Waarom men tot de uitvoering van de ongelukkige wetsbepaling het oogenblik afgewacht heeft, dat er bij 's lands vertegenwoordiging een voorstel aankomst was, om dezelve in te trekken? Waarom, indien men voornemens was, om die wetsbepaling in te trekken, daartoe niet vroeger is besloten? En wie het bestuur, of de persoon is, die den inspecteur Chateaux order gegeven heeft, om nieuwa regterlijke vervolgingen aan te kondigen op eenen dag, dat de beschuldigten, wegens de te betreuren oproerigheden, voor het eerst voor het hof van assises moesten verschijnen?

Zoolang alse deze vragen niet voldoende zullen zijn beantwoord, blijft deze gehele zaak met eenen digten sluier bedekt?

Het Mikroskoop van den Heer van Oyen.

In een onzer voorgaande nummers gaven wij onzen lezers een zakelijk verslag van deze lofwaaardige, en onzen eerbied jegens den almachtigen formeerder van al het geschapene zoo hoog opgevoerde uitvinding. Thans is reeds een aanzienlijk getal aanschouwers ooggetuige geweest van de waarheid van ons verslag en behoeven wij hier slechts bij te voegen, hetgeen de beroemde hoogleeraar van SWINDEREN, te Groningen, dienaangaande schriftelijk heeft gemeend te moeten verklaren. « De directeuren van het Genootschap ter bevordering der natuurkundige wetenschappen, te Groningen, verklaren bij dezen, dat zij de proeven van de heer B. L. VAN OYEN, met zijne Hydro-Oxygene Gaz-Mikroskoop, met de meeste belangstelling en het grootste genoegen, in eene talrijke vergadering des genootschaps, op heden, den 4. November 1835, gezien hebben; dat ook al de aanwezige leden des genootschaps daarover hunne tevredenheid hebben te kennen gegeven, en Zijn Ed. dienvolgens de meeste aanbeveling verdient, als wordende door deze proeven de kleinste voorwerpen in derzelver kleinste deelen zichtbaar, en daardoor de grootheid des Scheppers op het luisterrijkst ten toone gespreid. » En een fragment van het dichtstuk des heeren KREMA, na het beschouwen der natuurgewrochten, door middel van genoemd mikroskoop.

'k Mogt het wonderglas aanschouwen,
Dat mij, voor een luttel geld,

Eenen schat van vroom vertrouwen
Spilziek heeft ter hand gesteld.

'k Zag een nieuwe wereld worden,
Openbaring van Gods magt

In hare onnaspéurlijke dyden;
Wond'ren van Zijn scheppingskracht!

'k Zag Gods grootheid, in het kleinste
Groot, als in het grootst gewrocht;

'k Zag het, en genoot de reinste
Weeks, die 'k ooit smaken mogt

Wat is groot, wat klein te heeten
In den Schepper van 't heelal?

Kan ooit sterv'ling Hem vergeten,
Of ooit denken aan geval?

Neen! er is een God daar boven:
Ziet zijn wond'ren, hoort Zijn stem!

Neen! het is geen bloot gelooven;
Alles, alles predikt Hem!

Hier, hier geldt het: ach! wij menschen,
Wat toch zijn we? een stofje, een drop!

Al ons werken, woelen, wenschen
Lost zich eens als genen op.

Komt en ziet! een stofje, een druppel
Tuigt hier van Gods mogendheid;

Ja, het nietig strootje of steppel
Toont Hem in zijn Majesteit!

Welk een Oceaan van dieren,
Van slang en krab en worm,

Zie ik zwemmen, zweelen, zwieren,
Omgeend in aard en vorm!

Monsters zie ik één den ander
Fet hesteken in dien vloed,

Als het woudgedierte elkander
 Vaak, op dood of leven, doet.
 Heel die schepping, zoo vol levens,
 Duizend scheppingen, ja meer,
 Dalen in een oogwenk tevens
 In onze ingewanden neer! —
 Maar, wat overschoone luster,
 Waar geen kunstgewrocht bij haalt!
 Gouden glans, verlicht het duister...
 't Is natuur slechts, die zoo maakt!

Wat is groot, wat klein te heeten
 In den Schepper van 't heelal?
 Kan ooit schepsel Hem vergeten;
 Kan 't hier denken aan geval?
 Neen! er is een God daar boven;
 Ziet Zijn woord'en; hoort Zijn stem!
 Neerf het is geen bloot gelooven;
 't Gansch heelal verkondigt Hem!

Waterhoogte te Arnhem.

Den 21 Feb. 1 El 9 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 15 D
 Den 22 Feb. 1 El 7 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 15 D

Op den 15den Februarij 1836, is te Paris overleden de Hoog
 Geboren Heer Grave van BARGETON VER-
 CLAUSE, Ridder van St. Louis en van het Legioen
 van Eer, gepensioneerd Kolonel in Fransche dienst.

§ + + HET PLAATSELYK BESTUUR VAN
 + + ELST is voornemens, om op Maandag den 7den
 Maart 1836, 's voormiddags ten Elf ure, ten huize van
 A. AALBERS, te Elst publiek, aan den minst aanbiede-
 de aan te besteeden:

HET BOUWEN VAN EEN SCHOOL-LOCAAL,
 te Elden, met de LEVERING der benodigde MA-
 TERIALEN.

Zullende het Bestek de Conditie en de tekening van 'heden af aan, in het
 Gemeente Huis te Elst, dagelijks ter inzage voor de gegadigden voor-
 hande zijn.

Elst den 22sten Februarij 1836.

A. W. VAN YSSELDYK,
 Burgemeester.

§ + + ZALF-BOMMEL. — Op een vast tractement
 + + van f 300 en verdere emolumenten, worden alhier in het
 gasthuis gevraagd een BINNEN-VADER en
 MOEDER, liefst zonder Kintren en bewijzen van hun zedelijk
 gedrag kunnende produceren.

Men adresseere zich ten dien einde met franco brieven, voor 10
 April, aan den Voorzitter van Regenten van gemeld gesticht.

VERKOOPING.

In het loaal der Notarissen te Nijmegen, den 3den Maart, bij
 provisionele, en den 17den Maart 1836 bij definitieve toewijzing, telken
 reize des avonds ten zeyen ure; van:

10. Een Kapitaal HEERENHUIS, voorzien van onder-
 scheidene BENEDEN- en BOVENKAMERS,
 KEUKEN, Kelder, ZOLDERS en ver-
 dere gemakken; voorts OPENE PLAATS, schop-
 pen TUIN, TUINHUIS en STALLING,
 gelegen in het midden gedeelte der stad Nijmegen, op eenen der
 beste standen, in de Broederstraat, met de stalling uitkoomende
 aan de Scheidemakergasch.

20. Een zeer ruim KOETSHUIS, met daarbij gehoorende
 STAL, een en ander met onderscheidene KOREN- en
 HOOIZOLDERS, voorts REGENBAK en
 TUIN, grenzende aan den tuin van het eerste Perceel.

Deze goederen, door wijlen den Heer Medicinæ doctor R. SCHEERS,
 bewoond en in gebruik geweest, zullen den 1sten Mei 1836 kunnen
 worden aanvaard. — Informatie te bekomen bij J. A. VAN
 MANEN, Notaris te Nijmegen; — brieven franco.

§ + + De OPENBARE VEILING van het Huis
 § + + en Erve te Arnhem, in de Koningstraat Wijk F No. 25,
 in vorige Couranten geannonceerd tegen den 29sten Fe-
 bruarij en 14den Maart e. k. ten overstaan van den Notaris Mr. W. H.
 TAAIJ, te Arnhem, zal geen voortgang hebben.

Berigt aan den Handel.

WE De. A. CROOCK EN ZOONEN, Buskruid-
 Fabrikanten op den Buskruidmolen SOLLENBURG, onder Ouwkerk
 aan den Amstel, kantoor houdende Yragt bij de Peperstraat No. 5 te
 Amsterdam, berigten, dat zij eene belangrijke verbetering in de tot
 dus verre hier te lande in zwang geweest zijnde wijze van fabricatie
 van Buskruid op hunne fabriek hebbende doorgesteld, thans ook ver-
 vaardigd, RONDKORLIG BUSKRUID, gelijk

straide in Bestanddeelen, Zamenstelling, Kracht, Korrel en Zai-
 heid van stof aan het door Heeren Liefhebbers der Jagt meest gebruikt
 wordende Duitseh Crepe Buskruid, Monster en Prijs-Couranten van
 alle door hen gefabriceerd wordende soorten zijn te bezigtigen en te
 bekomen ten hunnen kantore, bovengenoemd, alwaar ook alle bestel-
 ling van hoeveelheden van vijf Nederlandsche ponden en daarboven
 worden aangenomen.

Amsterdam, 22 Februarij 1836.

§ + + In eene der kleine steden van Gelderland, wordt een
 § + + LEERLING in eene APOTHEEK ge-
 § + + vraagd, aan wien het vereischte pharmaceutisch onder-
 wjs zal gegeven worden. Adres, onder Letter R, bij den Boekdrak-
 ker C. A. THIEME, te Arnhem; brieven franco.

§ + + Uit de hand te koop, ongeveer acht morgen bast W. E. J.
 § + + LAND, gelegen onder Elst nabij den Ouden Tol.
 § + + Te bevragen bij den Heer A. BEIJERINCK,
 te Lent, bij Nijmegen; brieven franco.

§ + + Men vraagt, te Zwolle, eenen BEHANGERS-
 § + + KNECHT, zijn werk goed verstaande des noodig-
 § + + om als MEESTER KNECHT te kunnen
 afeeren van goede getuigschriften voorzien, iemand die een inclina-
 rende, draaiende en met vrachten te doen bij den Boekhandelaar
 J. J. TYL, te Zwolle, onder Letter D.

§ + + Men verlangt, tegen primo Mei ainstaaende, op een Buiten bij
 Utrecht, Eene bekwaame KEUKEEMEID, van goede getuig-
 nissen voorzien. Adres onder Lt. I, bij de Heeren van der
 VEEN EN ZOON, Boekhandelaars te Utrecht. Brieven franco.

§ + + J. W. NIEUWKENHUYSEN, Mr. Wagenmaker
 § + + te Deventer, berigt door deze, dat hij bij zijn W. A.
 § + + GEMAKERY eene SMEDERY heeft
 opgericht, en dus in staat is, besteld wordende RIJ TUIGEN
 spoedig gereed te hebben, terwijl hij ook voor de deugdzzaamheid van
 alle soorten van patent-assen, veeren en verder antwoert kan instaan.
 Bovengenoemde vraagt ook eenen PAK- en eenen STEL-
 WERKER, beide bekwaam in haar werk, en van goed gedrag,
 (gehuwd en zullen de reiskosten vergoed worden) alsmede een LEER-
 LING, die zich in dit vak wenschet te bekwamen, kunnende ook
 onderrikt bekomen in het rijtuigteekenen. — Brieven franco.

Hijdro-Oxigene Gaz-Mikroskoop.

De ondergetekende, dankbaar voor het talrijk bezoek, dat hij alhier
 heeft mogen genieten, berigt langs dezen weg, dat hij zijn MI-
 KROSKOOP, uiterlijk tot aanstaanden Vrijdag zal ten toon
 stellen, en dat hetzelfde elken avond ten zeyen, acht en negen uren zal
 kunnen worden bezigtigd, ten huize van den heer J. J. NO-
 BERT, op de Groote markt.

De Entree-prijs is vijf en zeventig centen.

Arnhem, den 22sten Februarij 1836.

L. B. VAN OVEN.

PATE PECTORALE

VAN REGNAULT SENIOR

Gebreveteerd Pharmacies van 't Gouvernement te Parijs.

Menigvuldige ondervindingen, in al de Hospitelen van Parijs ge-
 daan, hebben ten volle bewezen, dat de Pate Pectorale
 van REGNAULT Senior, geen opium inhoudt, en dat dezelve een
 bewezen overwigt heeft op alle Pectorale middelen tot het genezen van
 Verkoudheden, Catarras, Kinkhoest, Borstspanningen of Asth-
 mas, Schorheid, Hoest of Ontsteking op de Borst; al deze voor-
 deelen hebben den roem van dit middel gevestigd, hetwelk ons aan-
 moedigt, om hetzelfde ten strekste aan te bevelen. De verschillende
 Depots zijn te Amsterdam bij Bourlet, in de Kalverstraat No. 39
 en bij A. Kluytendaal, in de Kalverstraat No. 218; in den Haag bij
 Nieuwkerk, confiseur, en bij Sack, Koopman aldaar; te Rotterdam
 bij Losel, Vorstman, Westnietwland; te 's Hertogenbosch, bij
 S. L. Welsch en zoon; te Groningen bij J. Sijpkens, Koopman; te
 Utrecht bij Reuser; te Middelburg bij van Bakelgen Langnede-
 staat L. B. No. 116, alsmede bij Marinissen, en te Leiden bij Zuur,
 confiseur.

§ + + Bij den Boekhandelaar en Boekdrukker J. C. VAN KESTER-
 § + + EN, te Amsterdam, zijn op boden van de pers gekomen, met een
 § + + van den heer J. J. van der Meer, een deel compleet, met ge-
 § + + grav. titel en vignet. f 2: 75.
 II. C. SPINLER, Bonaeia. Nachtvertellingen op eenen Scheeptocht in de
 Middellandsche Zee; één deel compleet, met gegraveerden titel en vig-
 net. f 2: 80.
 III. J. J. ENGEL, Vorsten-spiegel, één deeltje compleet. f 1: 00.
 Bovengemelde heeft tevens geopend eene Bestellijst op eenen goedkoopsten en
 tevens fraai uitgewerkten tweeden druk van de
 GEDACHTEN van JEAN PAUL, met eene Inleiding door Mr. J. A.
 WEILAND.

Dezelve zullen in postformaat, op best velin papier, met gegrav. titels, vignet
 en plaat, in twee nette cartonnen banden worden uitgegeven, en de prijs der
 beide deelen zijn f 3: 50.

Bestellingen worden bij alle voornamste Boekhandelaars des Rijks tot den
 31 Maart 1836 aangenomen; na welken tijden, onder welke voorwaarden ook,
 geen Exemplaren, dan tegen den verhoogden prijs van f 4: 50, zullen worden
 afgeleverd.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.